

Moje soukromí, nedívat se, nešťourat

Soukromí je věcí, kterou by si každý měl každý chránit, neboť úzce souvisí i s naší pověstí. Kde je však jeho hranice není úplně jasné, protože je pro každého někde jinde a s tím s čím se svěřujeme například lékaři se nesvěřujeme každému druhému. Měla by však existovat jakási všeobecná hranice mezi soukromou a veřejnou věcí.

Citlivým údajem, který by určitě neměl být člověk povinen oznamovat je například víra, která nemusí okolí zajímat a naopak může být zdrojem předsudků. Mezi další věci, které jsou podle mě velmi soukromé patří i sexuální orientace či rodinný stav a to ze stejných důvodů jako u víry. Soukromý údaj by měl být i výběr strany při volbách. Přestože zastávám názor, že by se člověk neměl stydět za to koho volil a stejně tak by ho za to neměl nikdo odsuzovat, protože je to jeho svobodný názor, neměl by tento údaj být po nikom požadován.

Na druhou stranu například výpis z trestního rejstříku při ucházení se o práci by měl předkládat každý. Stejně tak i zbytek běžně požadovaných údajů.

Osobní údaje mohou být citlivé a nemusí nám být příjemné se s nimi svěřovat, ale některé jsou důležité a s jejich prozrazováním se musíme smířit. Ale v opačném případě, když nikdo nemá právo je po nás požadovat se je musíme tvrdě chránit buď sami nebo s pomocí příslušných úřadů.